

øvrigt blive endnu større. Sagen er nemlig den, at en Del af de nuværende Funktionærer ved Anstalten ville faa personligt Tillæg i en Aarrække. I Forslaget er der nemlig en Bestemmelse, der gaar ud paa, at ingen af Funktionærerne kan faa Nedgang i Løn ved Overgang til den ny Lønningsordning; og det, som Lønnen altsaa ved den ny Ordning bliver mindre, end den var i Forvejen, udbetales dem som personligt Tillæg. Men efterhaanden som disse ældre Funktionærer gaa bort, ville disse personlige Tillæg ogsaa falde bort, saa Besparelsen vil blive større end angiven. Hertil kommer en anden Omstændighed, nemlig den, at der i hvert Tilfælde i nogle Aar skal udbetales til den saakaldte Pensionsfond, der omhandles i § 8, en ekstraordinær Procent, nemlig 3 pCt. af de i Aarets Løb udbetalte Lønninger og desuden 2 pCt. af den i Aarets Løb udbetalte Tantieme. Men efterhaanden som disse ældre Funktionærer gaa bort, vil dette ogsaa høre op. Dernæst skal jeg gøre opmærksom paa et Ændringsforslag, der er stillet til § 1. Det er et meget lille og uskyldigt Ændringsforslag. Det gaar nemlig ud paa, at Udtrykket i § 1, der lyder saaledes: „for saa vidt han er en anden end Forretningsføreren,“ skal udgaa, og at der dernæst tilføjes Stykket et Slutningspunktum, som kommer til at lyde saaledes: „Forretningsføreren kan ikke tillige være Formand“. Forholdet er for Øjeblikket det, at den ene af de honorarlønnede Direktører tillige er Formand, men man har ment, at det var heldigt, at Forretningsføreren, Anstaltens øverste Embedsmand, ikke kunde forene disse to Værdigheder i en Person. Forretningsføreren og Formandens, det er jo nemlig væsentlig disse to Funktionærer, der skulle foretage Ansættelser, Forfremmelser og Afskedigelser af Personalet, og man har ment, der er nogen Betyggelse for Funktionærerne deri, at der er to om at fatte den Slags Beslutninger, og at Forretningsføreren, idet han tillige var Formand, ikke alene burde betros Afgørelsen af disse Sager.

Dernæst skal jeg gaa over til de øvrige Ændringsforslag og navnlig omtale Ændringsforslag Nr. 4 til § 9, som er mere betydningsfuldt. Forslagets § 8 gaar ud paa, at der skal oprettes en Pensionsfond, og at der i øvrigt skal gives Funktionærerne ved Anstalten Pensionsret i Henhold til Pensionsloven af 24de Februar 1858. Denne Pensionsfond skal altsaa have sine Midler af selve Driftoverskuddet hvert Aar, og nogle af de Beløb, som skulle ind-

betales i Pensionsfondet, har jeg allerede tidligere omtalt. Men her kommer saa en Vanskelighed. De Funktionærer, der ere ansatte ved Anstalten før 1ste Januar 1900, ville fra det Øjeblik dette Lovforslag føres igennem, være pensionsberettigede i Henhold til Pensionsloven af 24de Februar 1858, men desuden have de i Statskassen indestaaende ret betydelige Summer, og disse Summer ere jo opsamlede i Statskassen med det Formaal for Øje, at de paagældende Funktionærer skulle pensionere sig selv. De komme jo altsaa paa den Maade til at oppebære Pension ad to forskellige Veje. Hvis Forslaget føres igennem, vil jo Forholdet være det, at straks, det er gennemført og bliver Lov — at sige, hvis Forslagets oprindelige Bestemmelser blive staaende og komme til at gælde — have de ældre Funktionærer Pensionsret; hvis en Funktionær gik af nogle Dage efter, saa fremt han saa sin Regning derved, vilde han efter dette Lovforslag aarlig faa udbetalt $\frac{1}{10}$ af Gennemsnitslønnen i de sidste 5 Aar. Man har ment, at Funktionærerne paa denne Maade ville faa baade i Posé og Sæk, i hvert Fald var det vanskeligt for Udvalget at overskue, om der i Virkeligheden ikke gjordes for store Indrømmelser over for Funktionærerne. Man er saa gaaet den Vej, at man har indrømmet dem Pensionsret fra Ansættelsesdatoen, det vil sige Ansættelsesdatoen i pensionsberettiget Funktionærklasse, hvis, som det hedder i Ændringsforslaget, vedkommende paa dette Tidspunkt har fyldt 25 Aar; og man beregner saa Værdien af Pensionsretten for Tiden fra dette Tidspunkt og indtil 1ste Januar 1900, den Dato, da Loven forudsættes at skulle træde i Kraft, kapitaliserer den, og saa paalægger man Funktionærerne, at de af de Beløb, som de have indestaaende i Statskassen, skulle udbetale den kapitaliserede Værdi i Pensionsfonden, saaledes at disse Funktionærer altsaa ville blive pensionsberettigede ganske som Statsemployéer i Henhold til Lov 24de Februar 1858, som jeg tidligere har nævnt. Man har ment, at man fik dette Forhold ordnet paa den klareste og heldigste Maade ved at gaa den Vej. Det er om denne Forandring i Pensionsbestemmelserne, at Ændringsforslagene under Nr. 4 og 5 handle. Sluttelig skal jeg omtale et Forhold, som Udvalget ogsaa har haft under Overvejelse. I Lovforslagets § 13 omhandles der en Klasse Funktionærer ved Anstalten, som Lovforslaget i øvrigt ikke angaar. Det er dels Budene, dels Kontorarbejderne, og af